

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

משורת הש"ם

- תורה או רשותם. 1. ובאו הימים הקדומים
האלל במעיר ללבוב
בצן ולעפָל דר' ואנונה
הראשה און קאַנטֶן.
במוכר ה כב
2. ואתה כי שיטין תחת
אישיך ומבעאות יונן
איש קר אה שבכון
מלבדיע איש:
בBOROT H
3. זונקה האש מען
הראשה דהוֹא פְּשָׁעָה
עוננה: במודר ה לא

לעז' ר'ש

מוסך תופוטה במקום דמיורי בתוכנהן את השטר. טום. ליליאנש (עמ' נעל. כ). רדרבר קומן (עמ' 11).

פרק האיש מקדש וחוויה קרא להלה.

פרק מתג על פיטוט זה. אבל בשאנון דוחן זו דמיון בצלב.

טום. מושע האחים.

ה סדרה אסלאם ורוצחנות קניין והאריהתנית.

טום. סלמה. קומן.

טום. קומן קולו שפוך לאמריקן בעבה.

טום. ס. דיסידי.

טום. עוז. ודו-על.

טום. עוז. והדשה מתחם יישן.

טום. עוז. הדשה בשתי.

טום. עוז. שאקורה היא חותם בעלה.

טום. עוז. ניגוט מילוי.

טום. עוז. לאקליקוותה.

חומר ר' הילא
מי יכול מי לא קני.
ר' פלאן דאית ליה (ק'
המה נקנית במסירה. וזה
א קניין. לא גורגן.
ר' פלאן זו קניין מי קניין
פ' לשאריא. דהא קניין
אפסר. קירשנער
לעפנ'. סדנא. כמו סדין
ולפוחם, לבור בכל
שר שורך. בשין מנדין
החווק באחת מהן ביינן

במה דברים אמרו שנתן לו דמי בום. וזה מהר גלן קוקה נמי קנה מעסס כף ויל' דמיili הוללה דלן קי צכספה^א ליל'ת ומלי קולר יפה כה קוקה מכמ' קפה וילן קוקה מונען פון צחמיוק צחמת מון כלן כף ווומילר לר'ת' צדמונא מיסקה קנה נולט צחמיוק צחמת מון צחוקה צקונה גלן כף וס' צ' צמוול מליכל פ' **עشر** בהמות באפסר אחד. נולטה ליל' צילון צפוני איזוין גלפכל למד וווען לומ' געלפלייס לו' בענערס צל חמת^ב מנק' וועל' קולמג' לי' גלן קי טטל' וס' צ' צדום בענערס צל חמת^ב מנק' וועל' קוקה ליל' צילון דלי' טטוקן גלפכל מנטצ' מל' מיעיטי מעה דילמלו' קאלה צלמי ספאזוק צילון' נולטה לדוקל צמן דמי כל' צצקמות לי קiley דצעין צאלות צמן זלמי צוונ' ומאכ' סטס לאיגדו ציז'ו בלומל הולו' קיס לטיט נילו' לא' וו' וו' אמן ערעה שנאמר^ג ואמרה האשה אמן אמן והנן^ד על מה היא אומורת אמן אמן אמן על האלה אמן על השבעה אמן אם מאיש זה אמן אם מאיש ושומרת ים ובנוסה האי ארוסה היבי דמי אלימא דקני לה בשחיא ארוסה וכוא משקי לה בשחיא ארוסה והנתן^ג ארוסה ושומרת ים לא שותות ולא גוטלות כתובה מ'ט^ה תחת אישך אמר רחמנא^ו וליביכא אלא רקני לה בשחיא ארוסה^ו ונסתהה בשחיא ארוסה ווקה משקי לה בשחיא נשואה^ו מי בדקיה לה מיא' וונקה האיש מעון אמר רחמנא יבונן שהאיש מנוקה מעון מים בודקים את אשתו אין האיש מנוקה מעון אין הימים בודקים את אשתו ה'אלא ע' גלגול אשבחן סותה דאייסורה מונוא מונן^ו חנא דבי רב' ישמעאל ק' ז' ומה סותה שלא

בוחק התקיימה בתקופה ששלטונו של קיסר רומי היה מוגבל לארץ ישראל בלבד. אולם הדרישה לארץ ישראל כמקום קדש נזקינה לא רק מנקודת מבטו של קיסר רומי, אלא מנקודת מבטו של יהודים. היה זה מושג אחד, שמיינטן היה מושג שני, שמיינטן היה מושג שלישי. היה זה מושג אחד, שמיינטן היה מושג שני, שמיינטן היה מושג שלישי.